

[Flemming Hansen]

fra disse virksomhedsstørrelser, idet de repræsenterer den dynamik og evne til hurtig omstilling, som er så nødvendig for fremtidens erhvervsvirksomheder. Når dertil føjes den vægt, man lægger på, at netop den del af industrien skal styrkes i sine eksportbestræbelser, synes jeg, at man er inde ved kernen i den industripolitiske redegørelse. Jeg er sikker på, at bidraget til finansiering af nye initiativer inden for rammen af 100 mill. kr. er givet særdeles godt ud.

Regeringen erkender, at kun ved at forøge eksporten kan man på én gang gavne beskæftigelsen og betalingsbalancen. Samtidig må det dog være rigtigt her at tilføje, at øget eksport giver midlertidige betalingsbalanceproblemer, idet vi ved, at ca. 40 pct. af eksportværdien kommer fra direkte eller indirekte import.

Ser vi på de vigtigste tal i redegørelsen om øget støtte til eksporterhvervene, lægger jeg især vægt på afsnittet om etablering af markedsudviklingsprojekter for nye eksportører, nye produkter og nye markeder. Jeg finder, at netop udviklingen på disse områder er af helt afgørende betydning for at få den forøgelse i eksporten, som er så nødvendig, og som samtidig er det område, der er overordentlig omkostningskrævende. Mange store virksomheder kan selv klare de investeringer, som en sådan udvikling nødvendiggør, men det kan de mindre og mellemstore virksomheder ikke; det kan være uoverskueligt for dem.

Jeg er også glad for redegørelsens afsnit om, at Eksportkreditrådet introducerer en ny markeds- og projektgarantiordning, der på forsikringsbasis minimerer risikoen på risikofyldte markeder, samt for den udvidelse af de såkaldte H- og M-ordninger, som allerede i dag fungerer tilfredsstillende.

Så finder jeg, at redegørelsen har et meget vigtigt afsnit om, at man vil imødekomme det stigende behov for udbygning af de fjerne markeder i Kina og i Japan. Der er ikke tvivl om, at en stor del af danske virksomheders eksportindsats bør ligge i ASEAN-området, der har den kraftigste udvikling i hele verden. Allerede i dag har ASEAN-landene mere end 36 pct. af verdenshandelen, og nationalproduktet øges kraftigere i disse lande end noget andet sted i verden.

Når talen er om disse fjerne markeder, må vi nok erkende, at specielt USA og Japan

har en helt dominerende rolle, fordi disse lande på det teknologiske område er langt forud for Europa, der ikke hidtil har formået det samarbejde, der er nødvendigt for at komme på højde med USA og med Japan.

Det er derfor godt, at der nu er ved at blive indledt et samarbejde under betegnelsen EUREKA. Det vil muliggøre en nødvendig styrkelse af den europæiske og dermed den danske teknologiske udvikling.

Redegørelsens afsnit om iværksætterpolitik sætter jeg pris på. Det nævnes her, at regeringen vil fremkomme med en særskilt redegørelse for iværksætternes vilkår og de initiativer, regeringen vil gennemføre for at forbedre vilkårene for start af egen virksomhed. Dette afsnit viser, at regeringen har forståelse for, hvor vigtigt det er, at nye virksomheder til stadighed startes op og lettes mest muligt i den første, vanskelige etableringsfase.

Børsreformen er også omtalt, og jeg er glad for den vægt, ministeren lægger på denne reform. Der er nemlig sket det, at hvor det for blot få år siden kun var virksomheder og institutioner, der interesserede sig for, hvad der foregik på børsen, er det i dag et område, som interesserer en meget betydelig del af den danske befolkning. Det er i dag en meget stor gruppe af befolkningen, der daglig følger udviklingen på både obligations- og aktiemarkedet, idet mange mennesker på den måde investerer deres opsparing i obligationer eller i aktier. Det er derfor naturligt, at der sker en nytænkning på børsområdet, og jeg synes, at redegørelsens afsnit om børsreformen anerkender disse forhold.

Redegørelsens afsnit om pris- og monopollovgivningen bekræfter, hvor vigtigt det er, at der snart kommer en nytænkning på dette område, der tilpasser vores lovgivning efter den internationalisering, der er sket i det danske erhvervsliv i løbet af de senere år.

Endelig et par bemærkninger om skibsværftssituationen. Det er rigtigt at understrege, at den skibsværftskrise, vi har i Danmark, er en international krise, som ikke kan løses af os alene. Den værftspakke, som i sidste måned blev behandlet i folketinget, er et meget vigtigt skridt i retning af at stille danske skibsværfter mest muligt lige med konkurrenter over hele verden, men jeg synes, det må være rimeligt at nævne, at selv de allerstørste skibsværfter i verden, f.eks. dem i Sydkorea, ikke har ordrer til mere end nogle ganske få